

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/298/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113216264
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6113216264.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, právne zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, euroadvokátkou, advokátska kancelária so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti odporcom 1) Q. Y., nar. XX.XX. XXXX, a 2) V. Y., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom N. X, XXX XX A. A., obaja zastúpení opatrovníčkou Evou Pivarčovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie sumy 5.896,13 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/147/2013 - 131 zo dňa 13. 04. 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd uložil povinnosť navrhovateľovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/ a 2/ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 203,30 € na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu - Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/16/2015-128 zo dňa 28. januára 2016, ktorým bolo rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/147/2013-113 zo dňa 14. 10. 2014 vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd vo vyššie uvedenom rozhodnutí vyslovil právny záver, že vedľajší účastník si trovy vyčísil v podaní, ktoré došlo súdu dňa 25. septembra 2014 a na základe tohto vyúčtovania je potrebné o jeho trovách rozhodnúť.

Následne okresný súd posúdil danú vec aplikujúc ust. § 142 ods. 2 O. s. p. a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu ako účastník, na strane ktorého vystupuje, nakoľko v konaní zdieľa jeho procesný úspech, resp. neúspech. V prejednávanom prípade boli účastníci v konaní úspešní len čiastočne, a to navrhovateľ v rozsahu 38,47 % (2.268,35 € zo žalovaných 5.896,13 €) a odporcovia vo zvyšku, v ktorom súd návrh zamietol, teda v rozsahu 61,53 %. Úspešnejší v konaní tak boli odporcovia, ktorých čistý procesný úspech ako rozdiel ich úspechu a úspechu navrhovateľa predstavuje 23,06 % a v tomto rozsahu v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. majú právo na náhradu trov konania od navrhovateľa. V rovnakom rozsahu má právo na náhradu trov konania aj vedľajší účastník na strane odporcov.

Pokiaľ ide o výšku trov prvostupňového konania, okresný súd uviedol, že tieto spočívajú v trovách právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia v sume 200,85 €, písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k návrhu dňa 19. septembra 2013 v sume 200,85 €, písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k podaniu navrhovateľa z 21. marca 2014, dňa 24. septembra 2014 v sume 200,85 € a podanie odvolania voči výroku o náhrade trov konania 2. decembra 2014 v sume 100,43 € (v polovičnej sadzbe odmeny, keďže nešlo o úkon v veci samej) - spolu s režijnými paušálmi 2 x po 7,81 € a 2 x po 8,04 €, všetko zvýšené o 20 % DPH, spolu vo výške 881,62 €. Z uvedenej sumy predstavuje rozsah 23,06 % sumu 203,30 €, na uhradenie ktorej sumy zaviazal súd navrhovateľa.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Rozhodnutie napáda z dôvodov nesprávneho skutkového a právneho posúdenia veci. Má za to, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú priznané neoprávnene a nejde o účelne vynaložené trovy. Vedľajší účastník je totiž združením založeným na ochranu spotrebiteľa, a teda, prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa jeho názoru, v danom prípade nie je účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože takéto úkony má prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník. Poukázal na to, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu z hľadiska jeho obsahu je rovnaké, ako vyjadrenie v ostatných spotrebiteľských veciach, čo znamená, že na jeho vypracovanie nevykonal vedľajší účastník na strane odporcov žiadnu mimoriadnu námahu spojenú s posúdením a právnym rozborom danej veci. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6MCdo 5/2013. Navrhol, aby „odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná“.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázky, či Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a v prípade kladnej odpovede na prvé dve otázky, či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania, resp. trov právneho zastúpenia.

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014 vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu

k ustanoveniu § 93 ods. 1 O. s. p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014).

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľov), pričom nemusí preukazovať "právny záujem na jeho výsledku", pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014 výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Navyše ani samotný Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním.

Podľa článku 29 Ústavy SR sa totiž právo združovať sa zaručuje každému a výkon tohto práva je možné obmedziť len v prípadoch ustanovených zákonom, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, na ochranu verejného poriadku, predchádzanie trestným činom alebo na ochranu práv a slobôd iných. Preto sa v občianskych združeniach (v výnimkou platiacou pre odborové organizácie podľa § 2 ods. 4 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov) môžu združovať akékoľvek subjekty práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sú odborne spôsobilé vykonávať všetky činnosti, ktoré to ktoré občianske združenie vykonáva. Preto napríklad občianske združenie, ktorého účelom je ochrana práv spotrebiteľa, môže byť tvorené napríklad výlučne len laikmi z oblasti práva a svoju činnosť v rámci súdnych konaní nutne realizovať (ak chce ochranu spotrebiteľa v súdnom konaní efektívne zabezpečiť) prostredníctvom tretích splnomocnených osôb, napríklad prostredníctvom advokáta. A rovnako môže byť takéto združenie tvorené odborníkmi z oblastí ochrany spotrebiteľa pôsobiacimi napríklad v oblasti potravinárstva, skúšobníctva kvality výrobkov a pod., ktorá skutočnosť by rovnako neznamenal, že uvedené osoby dokážu spotrebiteľovi poskytnúť kvalifikovanú pomoc aj v súdnom konaní bez pomoci právne kvalifikovanej osoby. Zo samotnej skutočnosti, že vedľajší účastník je podľa znenia svojich stanov založený za účelom ochrany spotrebiteľa, teda nemožno (tak ako to urobil navrhovateľ) ešte vyvodiť, že vedľajší účastník je sám o sebe spôsobilý kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi v rámci súdneho konania poskytnúť. Uvedené platí tým skôr, že v konaní nebolo preukázané, že by členmi vedľajšieho účastníka boli osoby, ktoré majú právnické vzdelanie.

Z dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd návrh navrhovateľa považoval dôvodný len v rozsahu sumy 2.268,35 € a vo zvyšku návrh zamietol. Z uvedeného preto vyplýva, že pokiaľ o náhrade trov konania okresný súd rozhodoval podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p., postupoval vecne správne.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanovení zákon.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby

v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník

v konaní v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností, t. j. nemôže byť vopred vylúčený z voľby možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta. Trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli

v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (viď nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03), ak po obrane poskytnutej v konaní vedľajším účastníkom pôsobil tento vstup pre navrhovateľa tak, že okresný súd návrh čiastočne zamietol.

Je nepochybné, že odporcovia a vedľajší účastník boli v konaní čiastočne úspešní. Konanie vo veci vyvolal práve navrhovateľ, pričom vstup vedľajšieho účastníka do konania a oprávnenie na tento vstup mu vyplýva priamo z Občianskeho súdneho poriadku, a to z ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Osobitným predpisom mal zákonodarca na mysli najmä zákon č. 250/2007 Z. z.

o ochrane spotrebiteľa. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o Združenie na ochranu spotrebiteľov. V danom prípade nešlo o paušálny vstup do konania, nakoľko ako bolo vyššie uvedené, k zamietnutiu návrhu došlo práve v dôsledku kvalifikovane poskytnutej obrany odporcom vedľajším účastníkom, ktorý v konaní vzniesol námietku premlčania. Odvolací súd, teda, opätovne zdôrazňuje, že trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti

s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania, ak v dôsledku obrany poskytnutej vedľajším účastníkom bol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnutý.

K uvedenému argumentu odvolací súd na záver dodáva, že k neúčelnému vzniku trov konania dochádza samotným podaním návrhu v prípade, ak bol následne v celom rozsahu zamietnutý, a teda, išlo o návrh podaný nedôvodne.

Z napadnutého rozhodnutia síce nevyplýva spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania, avšak jeho rozhodnutie je vecne správne. Pokiaľ si totiž vedľajší účastník uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia a písomné podania na súd, odvolanie voči výroku o náhrade trov konania), uvedené úkony možno považovať za účelné z hľadiska toho, že ich vynaložením vedľajší účastník sledoval a priamo realizoval ochranu práv odporcu proti uplatňovanému nároku navrhovateľa. Úkon príprava a prevzatie právneho zastúpenia možno pritom považovať za nevyhnutný z hľadiska toho, aby sa právny zástupca vedľajšieho účastníka oboznámil s uplatňovaným nárokom v návrhu na začatie konania (jeho charakterom a právnym či skutkovým odôvodnením) a jeho prílohami (v prejednávanej príhode najmä so zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, plnenie z ktorej navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje, odstúpením od zmluvy zo dňa 08.08.2012, všeobecnými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru). Čo sa týka vyjadrení vedľajšieho účastníka zo dňa 19.09.2013, 24.09.2014 je síce možné súhlasiť s názorom odvolateľa, že môžu vykazovať určité podobnosti s inými vyjadreniami vedľajšieho účastníka, ktoré tento využíva aj v iných konaniach, v ktorých v pozícii vedľajšieho účastníka vystupuje a v ktorých rovnako vznáša námietku premlčania nároku navrhovateľa, na druhej strane je však nutné poukázať na skutočnosť, že spôsob obrany vedľajšieho účastníka na strane odporcu (v postavení spotrebiteľa) determinuje práve navrhovateľ podávaním formulárových žalôb na základe spotrebiteľských zmlúv s premlčanými nárokmi. Pokiaľ teda navrhovateľ opakovane vyvoláva spory na obdobnom skutkovom a právnom základe, nie je možné vytýkať právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka, keď v záujme efektívnej ochrany spotrebiteľa využije obdobné prostriedky ochrany, navyše ak uvedené prostriedky sa ukázali byť účinnými v iných obdobných konaniach. Uvedené konštatovanie je zdôraznené skutočnosťou, že v niektorých prípadoch je obrana už použitá v inom konaní, kde vedľajší účastník vystupoval, jedinou účinnou, a teda ak má vedľajší účastník záujem reálne ochrana spotrebiteľa dosiahnuť, nevyhnutne musí siahnuť k obrane, ktorú už v minulosti použil. Čo sa týka skutkovej a

právnej náročnosti podania vedľajšieho účastníka, je potrebné uviesť, že vedľajší účastník v prvom rade právne posúdil zmluvu, na základe ktorej navrhovateľ svoj nárok vo veci samej uplatnil, z hľadiska, či sa jedná alebo nejedná o zmluvu spotrebiteľskú, následne poukázal na tzv. teóriu výhodnosti, ktorá v každom prípade, ak je účastníkom zmluvného vzťahu spotrebiteľ, odôvodňuje preferenčné použitie tých zákonných ustanovení, ktoré sú v prospech spotrebiteľa. Vzniesol námietku premlčania. V danej veci preto vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany práv odporcu ako spotrebiteľa a navrhovateľ pod vplyvom jeho vstupu do konania a písomného vyjadrenia k návrhu, v ktorom sa k veci právne kvalifikovane vyjadril a vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa, nebol v konaní v celom rozsahu úspešným. Práve tu je možné vidieť rozdiel medzi predmetným vyjadrením vedľajšieho účastníka a vyjadrením vedľajšieho účastníka vo veci prejednáwanej Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, v ktorej vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania v písomnom podaní, ktoré je podľa názoru najvyššieho súdu všeobecné a rámcové. V prejednávanom prípade však vedľajší účastník okrem toho, že kvalifikoval zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú neobmedzil sa len na vznesenie námietky premlčania v rámci predpripraveného formulára, ale predmetnú zmluvu právne posúdil aj ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, vrámcí ktorej skúmal zákonné náležitosti zmluvy v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V prejednávanom prípade sa teda nejedná o úkon, ktorý by bol tak formulárový, že by sa jednalo len o úkon administratívny, ktorého podstatou by bolo len doplnenie niekoľko málo údajov do vopred predtlačenej formulára bez potreby detailnejšieho oboznámenia sa s obsahom návrhu na začatie konania a jeho prílohami. Pokiaľ potom z už vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 6 M Cdo 5/2013) vyplýva, že „posúdenie otázky účelnosti vynaložených trov právnou úpravou ponecháva na zváženie súdu, ktorému nemožno toto oprávnenie uprieť; je to povinnosť súdu, v rámci ktorej musí prihliadnuť na osobitosti každého jedného prípadu a svoje úvahy a závery dostatočne odôvodniť“, teda, že účelnosť trov konania je potrebné posudzovať v každej veci individuálne, z uvedeného vyplýva, že skutočnosť, že účastník konania, teda vedľajší účastník, vystupuje v určitých typoch sporov opakovane nie je sama o sebe dôvodom, pre ktorý by neboli jeho trovy v takýchto konaniach vynaložené, účelné. Na základe uvedeného, nakoľko okresný súd správne úkony vedľajšieho účastníka za dostatočne individualizované a účelne vynaložené považoval, pričom odvolací súd sa s uvedeným názorom z dôvodov uvedených už vyššie stotožnil.

Ust. § 142 ods. 2 O. s. p. bolo aplikované v súlade s výkladom znenia tohto ustanovenia s tým, že úspešnejšími v konaní boli odporcovia, ktorých čistý procesný úspech ako rozdiel ich úspechu a úspechu navrhovateľa predstavoval 23,06 %, teda im umožnil právo na náhradu trov konania od navrhovateľa. Okresný súd sa preto správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania zameral len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd - prvostupňový súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní. V odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní odporcovia 1/ a 2/ a vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/. Odporcovia 1/ a 2/, ani vedľajší účastník na strane odporcov 1/, 2/ si však v zmysle ust. § 151 ods. 1, veta prvá O. s. p. náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili, zo spisu im trovy odvolacieho konania nevyplývajú, preto im odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.